TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2017. gada 16. marts*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Intelektuālais īpašums — Autortiesības un blakustiesības informācijas sabiedrībā — Direktīva 2001/29/EK — Tiesības uz darbu izziņošanu — 3. panta 1. punkts — Izņēmumi un ierobežojumi — 5. panta 3. punkta o) apakšpunkts — Televīzijas raidījumu pārraidīšana, izmantojot vietējo kabeļtīklu — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru paredz izņēmumus saistībā ar iekārtām, kuras sniedz piekļuvi ne vairāk kā 500 abonentiem, kā arī saistībā ar sabiedriskās apraides raidījumu retranslāciju valsts teritorijā

Lieta C-138/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerctiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 16. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 7. martā, tiesvedībā

Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (***AKM***)

pret

Zürs.net Betriebs GmbH.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents) un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerāladvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH* (*AKM*) vārdā – *M. Walter, Rechtsanwalt*,

— *Zürs.net Betriebs GmbH* vārdā – *M. Ciresa, Rechtsanwalt*,

— Austrijas valdības vārdā – *C. Pesendorfer*, pārstāve,

— Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *T. Scharf*, kā arī *J. Samnadda*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV 2001, L 167, 10. lpp.) 3. panta 1. punkta un 5. panta interpretāciju, no vienas puses, un 1886. gada 9. septembra Bernes konvencijas par literatūras un mākslas darbu aizsardzību, redakcijā, kura izriet no Parīzes 1971. gada 24. jūlija akta, kas grozīts 1979. gada 28. septembrī (turpmāk tekstā – "Bernes konvencija"), 11.*bis* panta 1. punkta 2) apakšpunkta interpretāciju, no otras puses.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH* (*AKM*) un *Zürs.net Betriebs GmbH* (turpmāk tekstā – "*Zürs.net*") saistībā ar *AKM* lūgumu, lai *Zürs.net* sniedz tai informāciju par abonentu, kuri pievienoti *Zürs.net* ekspluatētajam kabeļtīklam, skaitu, un attiecīgā gadījumā, lai *Zürs.net* samaksā tai atlīdzību ar kavējuma procentiem saistībā ar darbu, kas aizsargāti ar autortiesībām un blakustiesībām, publiskošanu.

Atbilstošie tiesību akti

Starptautiskās tiesības

WIPO līgums par autortiesībām

3 Pasaules intelektuālā īpašuma organizācija (*WIPO*) 1996. gada 20. decembrī Ženēvā pieņēma *WIPO* līgumu par autortiesībām, kas stājās spēkā 2002. gada 6. martā. Eiropas Kopienas vārdā šis līgums tika apstiprināts ar Padomes 2000. gada 16. marta Lēmumu 2000/278/EK (OV 2000, L 89, 6. lpp.).

4 *WIPO* līguma par autortiesībām 1. panta 4. punktā ir paredzēts, ka līgumslēdzējas valstis ievēro Bernes konvencijas 1.–21. pantu.

Bernes konvencija

5 Bernes konvencijas 11.*bis* panta 1. punkta 2) apakšpunktā ir noteikts:

"1. Literatūras un mākslas darbu autoriem ir ekskluzīvas tiesības uz:

[..]

2) savu darbu raidījumu jebkādu izziņošanu pa vadiem vispārējai zināšanai vai retranslēšanu ēterā, ja šādu pārraidi veic cita organizācija, nevis tā, kura to darījusi pirmo reizi."

Savienības tiesības

Direktīva 2001/29

6 Direktīvas 2001/29 preambulas 9. apsvērums ir formulēts šādi:

“Autortiesību un blakustiesību saskaņošanas pamatā jābūt augstam aizsardzības līmenim, jo šīm tiesībām ir izšķiroša nozīme intelektuālajā jaunradē. [..]”

7 Saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 1. punktu:

“Dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tajā skaitā savu darbu publiskošanu [izziņošanu sabiedrībai] tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.”

8 Minētās direktīvas 5. panta 3. punkta o) apakšpunktā ir noteikts:

“Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus vai ierobežojumus 2. un 3. pantā paredzētajām tiesībām šādos gadījumos:

[..]

o) izmantošanai dažos citos mazāk svarīgos gadījumos, ja izņēmumi vai ierobežojumi jau pastāv saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka tie attiecas tikai uz analogu izmantošanu un neietekmē preču un pakalpojumu brīvu apriti Kopienā, neskarot citus šajā pantā minētos izņēmumus un ierobežojumus.”

Austrijas tiesiskais regulējums

9 Saskaņā ar *Urheberrechtgesetz* (Autortiesību likums, *BGBl.* 111/1936) *BGBl.* I, 99/2015 redakcijas 17. pantu:

“(1) Autoram ir ekskluzīvas tiesības pārraidīt darbu radio vai līdzīgā veidā.

(2) Radiopārraidei ir pielīdzināms, ja darbs no iekšzemē vai ārvalstīs esošas vietas tiek padarīts pieejams iekšzemes sabiedrībai līdzīgi kā radio, taču ar vadu palīdzību.

(3) Radiopārraižu translācija

[..]

2. ar koplietošanas antenu

[..]

b) nav uzskatāma par jaunu radiopārraidi, ja antenai ir pievienoti ne vairāk kā 500 abonenti.

Pārējā ziņā [valsts radiopārraižu iestādes (*ORF*)] pārraižu vienlaicīga, pilnīga un neizmainīta translēšana pa vadiem iekšzemē tiek uzskatīta par oriģinālās radiopārraides daļu.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

10 *AKM* ir autortiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija.

11 *Zürs.net* ekspluatē kabeļtīklu sistēmu Cīrsā [*Zürs*] (Austrija), ar kuras palīdzību tā translē televīzijas un radio pārraides, no kurām dažas sākotnēji ir translējusi valsts radiopārraižu iestāde (*ORF*) un pārējās sākotnēji ir translējušas citas radiopārraižu iestādes. Iesniedzējtiesa norāda, ka lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu laikā aptuveni 130 abonenti ir pievienoti *Zürs.net* kabeļtīklam.

12 *AKM* pieprasa *Zürs.net*, lai tā sniegtu informāciju saistībā ar vairākiem references datumiem par abonentu, kuri pieslēgti tās ekspluatētajam kabeļtīklam, skaitu un par translēto saturu. *AKM* arī lūdz, lai pēc iesniegtās informācijas pārbaudes *Zürs.net* samaksā pienācīgu atlīdzību.

13 *Zürs.net* uzskata, ka saskaņā ar Austrijas autortiesību likuma *BGBl.* I, 99/2015 redakcijas 17. panta 3. punkta 2) apakšpunkta b) punktu saistībā ar mazajām iekārtām, kurām ir ne vairāk kā 500 abonenti, pārraides, kuras tā translē, nevar tikt uzskatītas par jaunu pārraidi un līdz ar to tai nav pienākums sniegt *AKM* pieprasīto informāciju.

14 *AKM* uzskata, ka šī tiesību norma nav saderīga ne ar Savienības tiesībām, ne ar Bernes konvenciju.

15 Šādos apstākļos *Handelsgericht Wien* (Vīnes Komerctiesa, Austrija), kura izskata strīdu starp *AKM* un *Zürs.net*, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Direktīvas [2001/29] 3. panta 1. punkts vai 5. pants vai Bernes konvencijas 11.*bis* panta 1. punkta 2) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tiesību norma, saskaņā ar kuru radiopārraižu raidīšana, izmantojot tādas "koplietošanas antenas", kādu izmanto atbildētāja pamatlietā,

a) nav uzskatāma par jaunu radiopārraidi, ja antenai ir pievienoti ne vairāk kā 500 abonenti, un/vai

b) ir uzskatāma par sākotnējās radiopārraides daļu, ja notiek vienlaicīga, pilnīga un neizmainīta *Österreichischer Rundfunk* radiopārraižu pārraidīšana ar kabeļu palīdzību valsts (Austrija) teritorijā,

un uz šādu lietojumu neattiecas arī citas ekskluzīvas tiesības, kas regulē distanciālu publiskošanu Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, un tādēļ tam nav jāsaņem autora atļauja un par to nepienākas atlīdzība, ir pretrunā Savienības tiesībām vai Bernes konvencijai kā Savienības tiesībās ietilpstošam starptautiskam nolīgumam?"

Par prejudiciālo jautājumu

16 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts vai 5. pants vai Bernes konvencijas 11.*bis* panta 1. punkta 2) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādus valsts tiesību aktus kā pamatlietā, saskaņā ar kuriem prasība saņemt autora atļauju, pamatojoties uz izziņošanas sabiedrībai ekskluzīvajām tiesībām, neattiecas

— ne uz vienlaicīgu, pilnīgu un neizmainītu valsts radiopārraižu iestādes radiopārraižu pārraidīšanu ar iekšzemes kabeļiem,

— ne uz radiopārraidi ar kopējo antenu, ja šai antenai nav pieslēgti vairāk kā 500 abonenti.

17 Šis jautājums ir jāizvērtē divos etapos.

18 Tādējādi, pirmkārt, ir jānosaka, vai vienlaicīga, pilnīga un neizmainīta valsts radiopārraižu iestādes radiopārraižu pārraidīšana ar iekšzemes kabeļiem valsts teritorijā, kā tas ir pamatlietā, var būt "izziņošana sabiedrībai" Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta vai Bernes konvencijas 11.*bis* panta 1. punkta 2) apakšpunkta nozīmē.

19 Šajā ziņā literatūras un mākslas darbu autoriem atbilstoši Bernes konvencijas 11.*bis* panta 1. punkta 2) apakšpunktam ir ekskluzīvas tiesības uz savu darbu radio raidījumu jebkādu izziņošanu pa vadiem vai bez vadiem, ja šādu pārraidi veic cita raidorganizācija, nevis tā, kura to ir darījusi pirmo reizi.

20 Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis autoriem piešķir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu, izmantojot vadus vai neizmantojot tos, tostarp savu darbu publiskošanu tā, lai sabiedrības locekļi tiem var piekļūt no pašu izvēlētas vietas pašu izvēlētā laikā.

21 Ir jākonstatē, ka 3. panta 1. punkts būtībā atbilst Bernes konvencijas 11.*bis* panta 1. punkta 2) apakšpunktam. Tāpat Tiesa, interpretējot jēdzienu "izziņošana sabiedrībai" minētā 3. panta 1. punkta nozīmē, veic to atbilstoši minētajai konvencijas tiesību normai saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 7. decembris, *SGAE*, C-306/05, EU:C:2006:764, 40. un 41. punkts).

22 Tiesa jau ir nospriedusi, ka jēdziens "izziņošana sabiedrībai" Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē apvieno divus kumulatīvus elementus, proti, darba "izziņošanas darbību" un tā izziņošanu "sabiedrībai" (spriedums, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 37. punkts).

23 Konkrētāk, no Tiesas judikatūras izriet, pirmkārt, ka izziņošanas darbība attiecas uz visu aizsargāto darbu translāciju neatkarīgi no pārraidīšanas veida vai izmantotā tehniskā risinājuma un ka katra darba translācijai vai retranslācijai, kurā izmantots specifisks tehnisks veids, principā jābūt attiecīgā darba autora individuāli atļautai (skat. spriedumu, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 38. un 39. punkts).

24 Otrkārt, lai "izziņošana sabiedrībai" tiktu kvalificēta Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, aizsargātajiem darbiem turklāt faktiski ir jābūt izziņotiem "sabiedrībai", ņemot vērā, ka jēdziens "sabiedrība" nozīmē nenoteiktu potenciālo adresātu skaitu un turklāt paredz diezgan lielu personu skaitu (skat. spriedumu, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 40. un 41. punkts).

25 Turklāt Tiesa jau ir nospriedusi, ka aizsargāto darbu translēšana, ko veikusi iestāde, kura nav tā, kas sākotnēji bija saņēmusi izziņošanas atļauju, ir "izziņošana sabiedrībai" šīs tiesību normas nozīmē, ja šādi darbi tiek translēti jaunai sabiedrībai, proti, sabiedrībai, kuru attiecīgo tiesību īpašnieki nebija ņēmuši vērā, piešķirot sākotnējo atļauju izmantot savus darbus (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Šajā gadījumā tas, ka pamatlietā attiecīgā translācija tiek veikta ar kabeļu palīdzību, proti, ar tehnisku līdzekli, kas atšķiras no tā, kurš izmantots sākotnējā radiotranslācijā, ļauj konstatēt, ka *Zürs.net* ir veikusi izziņošanu Direktīvas 2001/29 3. panta nozīmē.

27 Tomēr ir jāpārbauda, vai šī izziņošana ir paredzēta jaunai sabiedrībai, kas atšķiras no tās, kurai paredzētas *ORF* radiopārraides.

28 No *Zürs.net* apsvērumiem, kurus *AKM* šajā aspektā nav apstrīdējusi, izriet, ka attiecīgo tiesību īpašnieki, kad tie piešķir radiopārraižu atļaujas *ORF*, zina to, ka šīs iestādes veiktās pārraides var uztvert visas personas, kas atrodas valsts teritorijā.

29 Ciktāl aizsargāto darbu izplatīšana ar kabeļu palīdzību, kā tas izriet no prejudiciālā jautājuma formulējuma, notiek valsts teritorijā un ciktāl tiesību īpašnieki jau ir ņēmuši vērā attiecīgās personas, kad tie atļāva veikt sākotnējo pārraidi valsts radiopārraižu iestādei, sabiedrība, kurai *Zürs.net* izplata šos darbus, nevar tikt uzskatīta par jaunu sabiedrību.

30 No tā izriet, ka pārraižu translācija, kas veikta šī sprieduma 18. punktā precizētajos apstākļos, nav izziņošana sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta nozīmē. Tādējādi uz šādu translāciju neattiecas šajā tiesību normā paredzētā prasība saņemt tiesību īpašnieku atļauju.

31 Otrkārt, iesniedzējtiesa jautā, vai uz tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, saskaņā ar kuru pārraižu translēšana ar kopējo antenu, kurai pievienoti ne vairāk kā 500 abonenti, netiek uzskatīta par jaunu radiotranslāciju, attiecas Direktīvas 2001/29 5. pants, konkrētāk, 3. punkta o) apakšpunkts, un vai šādu pārraižu, kuras tiek translētas ar šādu antenu palīdzību, izplatītāji tādējādi var izvairīties no prasības saņemt tiesību īpašnieku atļauju. No iesniedzējtiesas skaidrojumiem izriet, ka var uzskatīt, ka *Zürs.net* ekspluatē "mazu kopējo antenu" valsts tiesību aktu nozīmē.

32 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, kā Tiesa jau ir uzsvērusi šī sprieduma 25. punktā, ka aizsargāto darbu translēšana, ko veikusi iestāde, kura nav tā, kas sākotnēji bija saņēmusi izziņošanas atļauju, ir "izziņošana sabiedrībai" Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta nozīmē, ja šādi darbi tiek translēti jaunai sabiedrībai, proti, sabiedrībai, kuru attiecīgo tiesību īpašnieki nebija ņēmuši vērā, piešķirot sākotnējo atļauju izmantot savus darbus.

33 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *Zürs.net* "mazā kopējā antena" papildus *ORF* pārraidēm ļauj pārraidīt arī citu pārraidītāju, kuru juridiskā adreses ir citās dalībvalstīs, pārraides, līdz ar to šīs translācijas var tikt uzskatītas par izziņošanu sabiedrībai Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta nozīmē. Tomēr iesniedzējtiesai ir jāveic šajā ziņā vajadzīgās pārbaudes.

34 Šādos apstākļos ir jānoskaidro, vai minēto mazo antenu ekspluatētāji var izvairīties no prasības saņemt tiesību īpašnieku atļauju, pamatojoties uz Direktīvas 2001/29 5. pantā paredzētajiem izņēmumiem.

35 Šajā ziņā no Direktīvas 2001/29 5. panta 3. punkta o) apakšpunkta izriet, ka dalībvalstis var paredzēt izņēmumus vai ierobežojumus tiesībām, kas paredzētas šīs direktīvas 2. un 3. punktā, ja runa ir par izmantošanu dažos citos mazāk svarīgos gadījumos, ja izņēmumi vai ierobežojumi jau pastāv saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka tie attiecas tikai uz analogu izmantošanu un neietekmē preču un pakalpojumu brīvu apriti Eiropas Savienībā, neskarot citus šajā pantā minētos izņēmumus un ierobežojumus.

36 Tostarp, atsaucoties uz Direktīvas 2001/29 3. pantu, šīs direktīvas 5. panta 3. punkta o) apakšpunkts veido normu, ar kuru var notikt atkāpe no minētajā 3. pantā paredzētajām izziņošanas sabiedrībai tiesībām.

37 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru direktīvas normas, kurās paredzētas atkāpes no šajā pašā direktīvā noteiktā vispārīgā principa, ir jāinterpretē šauri (spriedumi, 2009. gada 16. jūlijs, *Infopaq International*, C-5/08, EU:C:2009:465, 56. punkts, kā arī 2014. gada 10. aprīlis, *ACI Adam* u.c., C-435/12, EU:C:2014:254, 22. punkts).

38 Līdz ar to dažādie Direktīvas 2001/29 5. panta 3. punktā, tostarp šīs tiesību normas o) apakšpunktā, paredzētie izņēmumi un ierobežojumi ir jāinterpretē šauri (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 1. decembris, *Painer*, C-145/10, EU:C:2011:798, 109. punkts).

39 Pamatlietā no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka pamatlietā aplūkotajos attiecīgajos valsts tiesību aktos tirgus dalībniekiem ir atļauts veikt darbību aizsargātu darbu izplatīšanas ar kopējām antenām jomā, tostarp nepastāvot pienākumam lūgt atļauju šo darbu autoriem, pamatojoties uz šo autoru tiesībām izziņot [darbus] sabiedrībai, ar nosacījumu, ka šādas antenas abonentu skaits nepārsniedz 500 abonentus.

40 Šāda likumā noteikta iespēja var piesaistīt tirgus dalībniekus, kas vēlas no tās gūt labumu, un veicināt pastāvīgu un paralēlu daudzu kopējo antenu izmantošanu. Līdz ar to tas varētu izraisīt visā valsts teritorijā situāciju, ka ļoti daudziem abonentiem būs paralēla pieeja šādi izplatītiem raidījumiem.

41 Tiesa jau ir nospriedusi, ka tieši kritērijs par kopējo potenciālo adresātu, kuriem ir paralēla pieeja vienam un tam pašam darbam, skaitu ir būtisks jēdziena "sabiedrība" elements un līdz ar to atbilstošs izziņošanas sabiedrībai, uz ko attiecas prasība saņemt attiecīgo tiesību īpašnieka atļauju, elements (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 31. maijs, *Reha Training*, C-117/15, EU:C:2016:379, 42.–44. punkts).

42 Tādējādi, ņemot vērā šauro interpretāciju, kas ir jāsniedz Direktīvas 2001/29 5. panta 3. punkta o) apakšpunktam, kā arī minētās direktīvas preambulas 9. apsvērumā minēto mērķi nodrošināt paaugstinātu aizsardzību autortiesībām, tādi valsts tiesību akti, par kādiem ir runa pamatlietā un atbilstoši kuriem daudziem tirgus dalībniekiem ir atļauts, nesaņemot autoru atļauju, paralēli izplatīt aizsargātus darbus, izmantojot kopējas antenas, kurām ir ierobežots abonentu skaits, nevar tikt uzskatīti, tostarp šī sprieduma 40. punktā izklāstītās to kumulatīvās iedarbības dēļ, par tādiem, kas attiecas uz "izmantošan[u] dažos citos mazāk svarīgos gadījumos" 5. panta 3. punkta o) apakšpunkta nozīmē.

43 Šādos apstākļos, nepastāvot pienākumam izvērtēt, vai ir izpildīti citi Direktīvas 2001/29 5. panta 3. punkta o) apakšpunktā paredzētie nosacījumi, ir jāuzskata, ka tādi valsts tiesību akti, par kādiem ir runa pamatlietā, nevar tikt pieņemti, pamatojoties uz dalībvalstīm piešķirto iespēju paredzēt izņēmumus vai ierobežojumus šīs direktīvas 2. un 3. pantā paredzētajām tiesībām. Līdz ar to šādiem tiesību aktiem ir jāatbilst Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punktā paredzētajam principam, saskaņā ar kuru aizsargāto darbu autoriem ir ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt savu darbu izziņošanu sabiedrībai.

44 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka:

— Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkts un Bernes konvencijas 11.*bis* pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādus valsts tiesību aktus, par kādiem ir runa pamatlietā, saskaņā ar kuriem prasība saņemt autora atļauju, pamatojoties uz izziņošanas sabiedrībai ekskluzīvajām tiesībām, neattiecas uz vienlaicīgu, pilnīgu un neizmainītu valsts radiopārraižu iestādes radiopārraižu pārraidīšanu ar iekšzemes kabeļiem valsts teritorijā, ja vien tā ir vienkārša izziņošanas tehnika un darba autors, atļaujot sākotnējo izziņošanu, to ir ņēmis vērā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;

— Direktīvas 2001/29 5. pants, it īpaši tā 3. punkta o) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādus valsts tiesību aktus, par kādiem ir runa pamatlietā, atbilstoši kuriem prasība saņemt autora atļauju, pamatojoties uz izziņošanas sabiedrībai ekskluzīvajām tiesībām, neattiecas uz pārraidīšanu ar kopējo antenu, ja šai antenai ir pieslēgti ne vairāk kā 500 abonenti, un ka līdz ar to šiem tiesību aktiem ir jābūt piemērojamiem atbilstoši šīs direktīvas 3. panta 1. punktam, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

45 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkts un 1886. gada 9. septembra Bernes konvencijas par literatūras un mākslas darbu aizsardzību,

redakcijā, kas izriet no Parīzes 1971. gada 24. jūlija akta, kas grozīta 1979. gada 28. septembrī, 11.*bis* pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādus valsts tiesību aktus, par kādiem ir runa pamatlietā, saskaņā ar kuriem prasība saņemt autora atļauju, pamatojoties uz izziņošanas sabiedrībai ekskluzīvajām tiesībām, neattiecas uz vienlaicīgu, pilnīgu un neizmainītu valsts radiopārraižu iestādes radiopārraižu pārraidīšanu ar iekšzemes kabeļiem valsts teritorijā, ja vien tā ir vienkārša izziņošanas tehnika un darba autors, atļaujot sākotnējo izziņošanu, to ir ņēmis vērā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;

Direktīvas 2001/29 5. pants, it īpaši tā 3. punkta o) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādus valsts tiesību aktus, par kādiem ir runa pamatlietā, atbilstoši kuriem prasība saņemt autora atļauju, pamatojoties uz izziņošanas sabiedrībai ekskluzīvajām tiesībām, neattiecas uz pārraidīšanu ar kopējo antenu, ja šai antenai ir pieslēgti ne vairāk kā 500 abonenti, un ka līdz ar to šiem tiesību aktiem ir jābūt piemērojamiem atbilstoši šīs direktīvas 3. panta 1. punktam, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

[Paraksti]